

Bądźcie, dusze nabożne, z serca gorącego kolęda

Kancjonał Staniątecki (1586, 1637 i 1700)
część chóralna

muzyka: ANONIM
słowa: ANONIM

♩ = ♪

Sopran

1. Bądź - cie, du - sze na - bo - żne, z ser - ca go - rą - ce - go,
2. Ni do - mu, ni i - zde - bki, ni mie - śca cie - płe - go.
3. O Sy - nu na - mil - szy, Je - zu, mo - cny Bo - że,

Alt

1. Bądź - - - - - cie,
2. Ni - - - - - do - - - - - mu,
3. Sy - - - - - nu

Tenor

1. Bądź - cie, du - sze na - bo - żne, z ser - ca go - rą - ce - go,
2. Ni do - mu, ni i - zde - bki, ni mie - śca cie - płe - go.
3. O Sy - nu na - mil - szy, Je - zu, mo - cny Bo - że,

Bas

1. Bądź - cie, du - sze na - bo - żne, z ser - ca go - rą - ce - go,
2. Ni do - mu, ni i - zde - bki, ni mie - śca cie - płe - go.
3. O Sy - nu na - mil - szy, Je - zu, mo - cny Bo - że,

10

S
 któ - rzy przy - jąc żą - da - cie Pa - na nie - bie - skie - go,
 Sa - ma Pan - na pia - sto - nka i Ma - tu - chna je - go.
 Cie - bie zie - mia i nie - bo o - gar - nąc nie mo - że,

A
 któ - rzy przy - jąc żą - da - cie Pa - na nie - bie - skie - go,
 Sa - ma Pan - na pia - sto - nka i Ma - tu - chna je - go.
 Cie - bie zie - mia i nie - bo o - gar - nąc nie mo - że,

T
 któ - rzy przy - jąc żą - da - cie Pa - na nie - bie - skie - go,
 Sa - ma Pan - na pia - sto - nka i Ma - tu - chna je - go.
 Cie - bie zie - mia i nie - bo o - gar - nąc nie mo - że,

B
 któ - rzy przy - jąc żą - da - cie Pa - na nie - bie - skie - go,
 Sa - ma Pan - na pia - sto - nka i Ma - tu - chna je - go.
 Cie - bie zie - mia i nie - bo o - gar - nąc nie mo - że,

15

S
 dziś go nam po - ro - dzi - ła Pan - na ma - lucz - kie - go.
 Pła - cze Je - zus na - mil - szy dla zim - na wiel - kie - go.
 a jam cie dziś wło - że - ła bar - zo w cia - sne ło - że.

A
 dziś go nam po - ro - dzi - ła ma - lucz - kie - go.
 Pła - cze Je - zus na - mil - szy dla wiel - kie - go.
 a jam cie dziś wło - że - ła w cia - sne ło - że.

T
 dziś go nam po - ro - dzi - ła Pan - na ma - lucz - kie - go.
 Pła - cze Je - - - - - zus na - mil - szy dla zim - na wiel - kie - go.
 a jam cie dziś wło - że - ła bar - zo w cia - sne ło - że.

B
 dziś go nam po - ro - dzi - ła Pan - na ma - lucz - kie - go.
 Pła - cze Je - zus na - mil - szy dla zim - na wiel - kie - go.
 a jam cie dziś wło - że - ła bar - zo w cia - sne ło - że.

1)

na ma lucz kie

1.

Bądźcie, dusze nabożne, z serca gorącego,
Którzy przyjąć żądacie Pana niebieskiego,
Dziś go nam porodziła Panna maluczkiego.

2.

W szopie barzo ubogiej króla niebieskiego,
Włożyła go w jasłki nieogarnionego
Miedzy dwoje zwierzątek stworzenia niemego,

3.

Iżby zimność zagrzały Stworzyciela swego.
Trochę beło sianeczka - to-ć pościółka jego.
Matuchnę ma ubogą, nie ma nic własnego:

4.

Ni domu, ni izdebki, ni mieśca ciepłego.
Sama Panna piastonka i Matuchna jego.
Płacze Jezus namilszy dla zimna wielkiego.

5.

Nie masz, kto by go zagrzał z serca gorącego,
Wszystkie serca oziębły dla grzechu wielkiego,
Nic chcą przyjąć dzieciątka i Matuchny jego.

6.

A przeto narzeka dla zimna wielkiego,
Widząc w takim ubóstwie króla niebieskiego,
Słuchaj, duszo nabożna, co mówi do niego:

7.

O Synu namilszy, Jezu, mocny Boże,
Ciebie ziemia i niebo ogarnąć nie może,
A jam cie dziś włożyła barzo w ciasne łóże.

8.

Tyś okrążeł niebiosa słońcem i gwiazdami
I ziemię przyodziewasz trawką i kwiatkami,
A jam cie dziś związała tymi pieluszkami.

9.

Ty sam karmisz zwierzątka i ptaszki niebieskie
I wszelkiego człowieka i też ryby morskie,
Ciebie, Pana nad pany, karmią piersi panieńskie.

10.

Nie płacz, Jezu namilszy, nie płacz, Jezu miły,
To-ć mi cie grzechy ludzkie barzo rozrzewniły,
Będę-ć wiernie służyła, odpuści im winy.

11.

O Panno przenaświetsza, prosi Syna swego,
By już raczeł zapomnieć grzeszenia naszego,
Chcemy wszytscy polepszyć żywota naszego. Amen.